

roškem, ki je bil obtožen, da je svojega tovariša Kosaka s polenom pobil in mrliča oropal. Pistlan je namreč pri izplačilu pod njegovim poveljstvom stojecih delavskih tovarišev na Pohorju nerednosti izvršil; vsled tega je Kosak pri občinskemu uradu plačo sam sprejel. Kmalu potem so našli Kosaka mrtvega z razbito glavo. Pri mrlču tudi je manjkalo 100 kron, ki jih je imel Kosak preje pri sebi. Neki deček je opazoval, da je Pistlan v prepisu Kosaka s polenom po glavi udaril. Sodnija je izpoznaла uboj in je Pistlana ne 3 leta ječe obsodila.

Popravljena smrtna obsodba.

Beljak, 9. januarja. Johana Hohenwarter, bivša najemnica gostilne Rizzi v Kotschachu bila je svoj čas zradi gotovih protivojaških izrazov od sodnije na smrt obsojena; kazen se ji je potem milostnim potom spremenila na 5 let težke ječe. Nesrečnica je bila 6 mesecev v ječi; potem je višja sodnina izpoznała, da vojaška sodnja sploh ni bila pristojna. Obtoženka je bila takoj izpuščena in cela zadeva je prišla pred civilno sodnijo. Na podlagi izpovedi priči je bila obtoženka zdaj popolnoma oproščena.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Umrl je v Ptiju splošno znani in prijubljeni praktični zdravnik g. dr. Ant. Rak v 77. letu svoje starosti. Pokojnik spada med one stare, poštene može, ki so se skozi celo življenje žrtvovali v prid trpečemu človeštvu. Ne samo mesto, marveč ves okraj je poznal skozi desetletja pokojnika, tisočere je ozdravil in rešil jim je življenje, dokler ni neusmiljena smrt i njega premagala in v hladni grob položila. Spomin na dra. Raka bode med prebivalstvom naprej živel in živel, kajti malo je zdravnikov, ki bi vživali toliko zaupanja in spoštovanja. Izražamo težko prizadeti družini svoje najglobljje sočutje. Vrlemu pokojniku pa želimo večni, sladki mir!

Iz Ptuja. Gospod dr. Anton Gregorec, zdravnik v Ptiju, bil je vsled neobhodno potrebnih okoliščin od vojaščine oproščen in izvršen zopet svoj zdravniški poklic.

Luč brez petroleja. V sedanjem času pomajkanja sveč, olja in petroleja je treba posebno opozoriti na neko svetilko, ki jo izdelejuje in prodaja kleparski mojster g. Andrej Frank v Ptiju (nasproti Kossarjeve gostilne). Svetilka je tako cena, prilična, se zamore rabiti povsod, ne razvija nobenega smradu in ne potrebuje olja. Gori namreč edino z dodatkom pokvarjene, odpadne masti, loja itd., torej snovi, ki jih ima vsak kmetovalec pri hiši in ki jih drugače proč vrže. Opozorjam na tozadenvi inzerat v našem listu.

Iz Zagorja ob Savi se poroča: Trgovinski minister je določil za podjetje italijanskega veletržca z vinom Giuseppe Rossi v Zagorju ob Savi prisilno nadzorstvo. Kot zastopnik in upravitelj veletrgovine bil je imenovan bivši občinski predstojnik g. R. Michelčič.

Iz Žalcia se poroča: Red usmiljenih bratov hotel je že pred petimi leti v Žalcu lastno bolnišnico uresničiti. Vsled izbruha vojne pa se je ta načrt izjavil. Zdaj se je ta red odločil, da uredi v Žalcu samaritski dom, ki naj bi služil v prvi vrsti za sprejem vojnih poškodovancev. Posetnik g. Franc Riedorfer podal je redu v ta namen svoje posetovo brezplačno na razpolago. Zgradba se bude še v tem letu zapričela.

Laško. Poroča se nam: Okrajni zastop je imel dne 31. p.m. v Trbovljah svoje glavno zborovanje. Vzelo se je na znanje okrajni račun za leto 1917 in razne ednake račune. Istočasno se je sprejel proračun za l. 1918; obenem se je sklenilo, da se določi za kritje proračuna 35%-no doklado na direktne davke. Nadalje se je sklenilo, da se občinsko cesto od Sv. Marjete preko Brezna

in Dola v Hrastnik sprejme kot okrajno cesto 2. razreda, ako plačajo udeležene občine tudi primerni delež na zgradbenih troških. Tudi telefonski gradbeni prispevek za progno Celje-Laško-Zidanost v znesku 2155 kron se plača: obenem se prosi pri poštnemu ravnateljstvu za razširjenje telefonske črte Zidanost-Hrastnik-Trbovlje.

Vojaki 87. regimenta in prvaško časopisje. Zadnji „Slovenski Gospodar“ se zopet grozito jezi, da vojaki junaškega 87. regimenta še vedno niso pozabili njegovo nesramno psovko o „snopsarjih.“ Ta farški list, ki deluje za veleizdajalske in protiavstrijske cilje, misli pač, da ima vsakdo tako kratko pamet, kakor njegovi slammati uredniki, ki stoje vendar vsi pod bičem „jugoslovanskega odrešenika“ dra. Korošca. Zato taji zdaj „Gospodar“ svojo lumparijo in se dela nedolžnega. Preje je imenoval vrlje vojake 87. regimenta „snopsarje“, zdaj pa se zvija kakor črv in sika svoj strup na nas. Vse to pa ne pomaga čez dejstvo, da sta „Gospodar“ in „Straža“ v resnici opsovala vojake 87. regimenta za „snopsarje.“

Naši cenjeni čitalci so celo zadavo prav natanko izpoznavi in brali. Res je in desetkrat res, pa tudi črno na belem se zamenore dokazati, da je ta prav klerikalna, „jugoslovanska“ psovka padla. Tajili so svoje psovke še vedno vsi hinavski, zvijačni lumiči klerikalne vrste. Ali kar je črno na belem, se pač ne more tajiti. Ponavljamo torej še enkrat: Neki „Mlakar“, baje doma iz Velike nedelje, objavil je kot „vojak 87. pešpolka“ na fronti v „Slov. Gospodaru“ in „Straži“ dopis, v katerem je naše somišljene, mnogokrat odlikovane vojake 87. regimenta opsoval za „snopsarje.“ Mi smo takrat takoj mislili, da si je „Gospodar“ dotičnega „Mlakarja“ ednostavno izmislil, da ta „Mlakar“ sploh ne eksistira. Opozarjali smo dotičnega vsed tega, da naj se vendar enkrat oglaši, kdo da je in kje in kaj da je. Do danes smo ostali brez odgovora. Lahko sodimo torej, da tistega „Gospodarjevega“ in „Stražinega“ dopisnika „Mlakarja“ sploh ni, da so si „jugoslovanski“ hujščaki v Mariboru dotično ime le izmislili in z njim na nerodni način poštene štajerske vojake opsovali. Tako stoji stvar. Vojaki 87. regimenta pa ne bodejo nikdar pozabili, da sta jih „Gospodar“ in „Straža“ sredi v vojni opsovala za „snopsarje.“

Koroške vesti.

Avstrijski Korošči se že davno ne brigajo za nesrečno „vseslovansko“ hujščarijo iz Kranjskega in Češkega privandrankih agentov, ki hočejo — tako kakor na Spodnjem Štajerskem — i koroško ljudstvo odtujiti cesarju in domovini ter mu vsejati v srce „jugoslovansko“ sovraštvo proti domovini in cesarju. Ali in sovražni službi stoječi agenti naših sovražnikov imajo vedno še dovolj sredstev, da razširjajo dostikrat vnebovijoče vesti glede Avstrije in z njo zvezanih zmagovitih držav.

In vpliv teh protiavstrijskih hujščakov se čuti danes tudi že v slovenskih delih krasne koroške dežele. Duševno nezreli ali pa gospodarsko odvisni ljudje se pričenjajo pologoma združevati z nazori teh hujščakov . . . Bodimo si odkritosčni! Ljudstvo je kakor otrok in potrebuje vzgoje,

— poštene avstrijske v z g o j e . To vzgojo pa ne bode nikdar dobilo iz časopisov „jugoslovanske“ smeri, — tudi iz na Koroškem izhajajočega hujščajočega lista „Mira“ ne, katerega je ljudstvo itak že pred leti v pravem spoznanju razmer krstilo za „Šmir.“ To vzgojo ne dobi ljudstvo ne od političnih farjev, ne od hinavskih advokatov. Zato opozarjam slovensko ljudstvo na Koroškem na naš list „Štajerc“, ki se gotovo nikomur ne vsiljuje, ki je pa vendar v resnici edini slovensko pisani in vedno poštene avstrijski časopis. Na Koroškem mora pošteno ljudstvo, ki je v tej vojni toliko pretrpelo, vendar enkrat izpoznała, da so njegovi „vseslovanski“ ali „jugoslovanski“ voditelji največja nevarnost za

deželo samo. Koroška je bila vedno poštene avstrijska in taka hoče tudi v bodoč, Unostenosti ostati. Zato pa mora imeti vsak slovenški Korošec v svoji hiši tudi edini slovenskodajalni pisani, vedno pa avstrijski list „Štajerc“ arr. Čimveč naročnikov bodo imeli na Koroškem škem, temlaže bodo tudi za gospodarske politične in kulturne težnje koroškega ljudstva delovali. „Mirova“ hujščarija nas priskrapi temu ne bode nikdar motila. Kar pišejo za se radi veleizdaje kaznovani, čeprav pozneje po miloščeni hujščaki in njih prijatelji, — tonrl poštenega Korošca ne more zmotiti. Mislimo, da je omogočila vsak razvitke, — je v mi smo za Avstrijo, ki je naša mati, ki nas je poročila ki nam je omogočila vsak razvitke, — je v mi smo za Avstrijo, ki nas je ljubila, kakomogilo jo mi z vso dušo ljubimo, — kdor pa ima bil rajše neko bodočo „jugoslovansko“ državo. Vota naj se preseli v sovražnikov tabor. Bog živi na našo Avstrijo!

Pogorela žaga. Iz Laundsdorfa na Koroljškem se nam poroča: Dne 2. t. m. ob 3. urejo iz zjutraj nastal je ogenj v veliki žagi g. Aicha na bichler. Žaga je bila popolnoma vpepeljaznila. Tudi tam uslužbenim žagarskim delavekem je skoraj vsa njih lastnina zgorela.

Umrl je bivsi koroški deželnki predsednik Robert v. Hein. Naj počiva v miru!

Mladi tatovi. Te dni se je izvršilo razne med zimo prazne vile ob Vrbskemeliku, jezeru mnogo vlomov. Pred kratkim opazil jedo orožnik nekega otroka, ki je nosil v eni tehrije vil ukrajeni predpasnik. Napravili so hišendar preiskavo pri starijih otroka; tam se je našlo ukradenega blaga v vrednosti nad 3000 Kreuz. Tatovi so večinoma 15 do 19 letni fantički. To je pač zopet dokaz, da se danes premalo mladino pazi!

anje

Razno.

Mraz v Italiji. Iz Curiha poročajo, da je javlja v srednji in zgornji Italiji nastal izredno mraz. V Florenci in Turinu je mraza 10 stopinj pod ničem.

Škofovska konferenca in dvoboje. Ogrskanad katoliška škofovska konferenca je sklenila reci cesarju zahvalo za preposed dvoba.

Gradec brez vode. Vsled neredne dobavje električnega toka je moral graški vodovev d. d. omejiti svojo delo. V privatnih stanovanjih sklobov d. 2. popoldne do 6. zvečer ne sme točiti vode. Kopanje, razen v slučaju bolezni, je prepovedano. Mestna občina je izdala tužbo Še nadaljnje odredbe glede porabe vode, ihar,

Poskušeni samomor nekega nadporočnika. V Budimpešti v neki kavarni je zahteval namerki artiljerijski nadporočnik od vseh navzočih apadrila naj se legitimirajo. Ko je izvedela to v Italija policija, je poslala tja enega oficirja Vashi narednika. Dobila sta tam nekega nadporočnika, nika z zlato in srebrno hrabrostno svinčnijo, ki se je zabaval z nekim poročnikom. Njeli je poziv, naj se legitimira, je reklo, da je ponavljajnik vojaškopolicijске ekspoziture v Občini in da je svoje dokumente pozabil doma na hotelu Esplanade. Policijski oficir je šel tja je in se prepričal, da nadporočnik sme nositi vojaški oficirski distinkcijo, da je iz jako ugledne družine, ob enem pa, da je deserter. Ko je še bil nadporočnik na to arretiran, je izpeljati male stekleničice nekaj strupa. Prenesli so ga v težkem stanju v bolnišnico.

Zganje. 25. vagonov žganja je prodala e nab zadnjem času tvrdka Petrič v Trstu. Žganje je je kupila v Dalmaciji.

Stavka v redakciji. Redakcija „Nove riete, forme“ je pričela strajkat. Uredniki hočeta doseči zboljšanje svojih plač in urediti doljši službenega razmerja.

Jetika na Ogrskem. Prof. Koranyi je pravdal v Budimpešti v neki kavarni je zahteval namerki artillerijski nadporočnik o jetiki na Ogrskem Nad 400.000 ljudi gine na jetiki radi slab hrane in oblike. Na Ogrskem niti dovolj pustelj ni za te bolnike in nemogoče jih je

vi

Črne koze v Senju. V Senju v hrvatskem sanja, Primorju so se pojavile črne koze. Doseda je bilo nad 20 slučajev, 5 oseb je umrlo. Poco pri morski oblast na Reki je odredila, da smeti prijetja samo osebe, ki se izkažejo s spričevalom a) cepljenih kozah.

Umor kot politično sredstvo. K.-B. Madodčid, 10. januarja. (Ag. Havas). Glasom poročenih listov bil je predsednik državne zveze deželno odajalcev za kovine in mehaniko Jožef Čeče. Barret v Barceloni umorjen. Njegova korrespondenca, en pastor in en učitelj trgovske, vinske šole, sta bila težko ranjena.

Kuga v Mongoliji in v obmejnem ozemlju pri pokrajini Canzi je začela strahovito divljati za se razširjati, kakor poročajo iz Pekingta.

Ludovik Teodor Košut umrl. V Miljanu je to mrl Ludovik Teodor Košut, star 73 let, in drugi sin Ludovika Košuta. Pokojnik je bil poročen v Turinu in je živel vse svoje življene v Italiji. Bil je član upravnih svetov akor mnogih italijanskih industrijskih družeb in imaje bil od italijanske vlade večkrat odlikovan.

Volkovi v Liki. V letih vojne, posebno pa Bogot zimo so se pojavile v Liki velike množine volkov, ki napravljajo v tej težki, lačni dobi koroško škodo tamnošnjemu prebivalstvu, mu kuri lejo in uničujejo drobnico, v zadnjem času pa napadajo tudi ljudi. Tako so v božičnih delavnekega dečka s konji vred. Zadnji čas bi že bil, da se oblasti pobrigajo za odvrnitev te edniknesreče; kajti narod je že četrto leto brez orložja, pa se ne more sam braniti.

Pomanjkanje papirja na Ogrskem je tako skem veliko, da listi najbrž ne bodo mogli več zil jedolgo izhajati. Dobaviteljica časopisnega papeža na Ogrsko je Avstrija, ki je končno hišnovendar začela vračati. Madžarom šilo za našloognilo in se ravnat po načelu „ni papirja“! Dosedaj je avstrijska vlada dala tudi madžarskim listom papirja na pretek. Tudi hrvatskim listom grozi popolno pomanjkanje papirja.

Dalmatinsko olje v Zagrebu. „Naše Jed.“ poroča, da prodajajo v Zagrebu olje po 32 do 36 K liter in ko ga trgovci ponujajo, da je olje pravo dalmatinsko. V reden Dalmaciji se ga dobi s težavo po 50 do 60 K liter.

Prepoved prodaje alkoholnih pijač v Kanadi. Kanadska vlada je prepovedala z dnem 24. decembra pr. l. vsako trgovino z alkoholnimi pijačami; import je prepovedan z omenjenim dnem, transport v Kanadi od 1. aprila do 1. dalje. Prepove se tudi vsako izdelovanje alkoholnih pijač.

Velikanski vihar na Kanarskih otokih. Iz Madrida poročajo, da je privrel nad mesto San Sebastian na otoku Gomeri velikanski vihar, ki je povzročil poplavno mesta in načnika pravil ogromne škode. Število žrtev je veliko. Gomera je eden izmed kanarskih otokov jugozahodnega Tenerifa in steje 15.000 prebivalcev.

Italijanski anarchisti v Ameriki. V državi Washington so aretirali te dni par sto Italijanov, ki so člani neke anarchistične družbe, etinjoki steje baje 200.000 glav. Ob enem so raztočili italijansko zaroto proti življenu Wiltonu. Izrezbani so bili tudi že prostovoljci, obiski imajo nalogi, umoriti predsednika Wilsona v sona kralja Viktorja Emanuela. Zaplenjenje tjava je ogromna literarna propaganda proti nositvam službi.

Frontne čete v boju s kačami in levimi. Anglije gleške čete v vzhodni Afriki se morajo bojiti, da tudi s kačami in levimi in drugimi neslavnimi živalmi. Neko noč je vdria velika kača Python in angleški glavni stan, kjer se nahaja general Beve. Z velikim naporom je končno posrečilo, kačo ubiti. Ob istem času so se navalili veliki roji čebel na angleške rečete, ko so prodirale; čete so se razpršile in hočejo mule so divje bežale. Levi isčejo po noči po boljših ranjencev.

Gospodarske stvari.

Vinske cene. Od raznih strani dobivamo vpravljane, kakšne so pravzaprav vinske cene. V kolikor nam je znano, veljajo doslede določbe:

Za srednje vino avstrijskega izvira pri prodaji po pridelovalcu do kleti pridelovalca za hektoliter 300 K.

Za srednje vino avstrijskega ali ogrskega izvora pri prodaji v vseh kronovinah izvzemši Češke:

a) za veletrgovino: za vino v sodih, belo 375 K,

rdeče 395 K za hektoliter; za vino v steklenicah po

sedem desetink litra, belo 4 K 20 v, rdeče 4 K 30 v za steklenico;

b) v gostilni ali v nadrobni trgovini: vino iz sova, belo za liter 4 K 60 v, rdeče 4 K 80 v; za vino v steklenicah po sedem desetink litra, ako se prodaja gostom za porabo v gostilniškem prostoru, belo 5 K 80 v, rdeče 5 K 90 v za steklenico, ako se pa prodaja čez ulico, oziroma v trgovini na drobno, belo vino 5 K, rdeče 5 K 10 v za steklenico.

Za vino, ki ga toči pridelovalec »pod vejo«, je določena cena 3 K 20 v za liter.

Za srednje vino se smatra vino, ki je po izgledu, duhu in okusu brez napak in ima kot belo vino 9–10, kot rdeče vino (črnila) 10–11 volumnih, t. j. prostorninskih odstotkov alkohola. Za vina, ki so šibkeja kot srednja, veljajo pri prodaji po pridelovalcu od njegove kleti naslednje ravnalne cene:

Ako ima belo vino 8–9, oziroma rdeče vino 9–10% alkohola, 270 K za hektoliter; ako ima belo vino 7–8, oziroma rdeče 8–9% alkohola, 240 K za hektoliter; ako ima belo vino 6–7, oziroma rdeče 7–8% alkohola 110 K za hektoliter; ako ima belo vino 4–5, oziroma rdeče 5–6% alkohola, 150 K za 1 hektoliter.

Za vino iz naravnosti rdečih, amerikanskih vrst, grozja, n. pr. Izabela, ali pa iz drugih manj vrednih sort je določena cena 100 K za hektoliter.

Kakšen razloček je tedaj med prepostavljenimi in sedanjimi ravnalnimi cenami? Prej postavljena cena za srednje vino je bila za pridelovalca pri nas enaka kot sedaj, t. j. 300 K za hektoliter na kleti. Ni pa bilo vedano, kaj da je razumeti pod izrazom srednje vino. Sedaj nam predpis jasno pove, kaj da je razumeti pod srednjim vinom, namreč vino brez vseh napak, ki ima tako belo, 9–10, 10–11, 12–13% alkohola (9–10%). Rdeče vino ali pa črnilo bo pri nas redkeje dobiti, da bi imela nad 10% alkohola, tedaj bo redkeje mogoče zahvatiti se njo na podlagi predpisanih cen po 300 K za hektoliter. Največ bo pri nas dobiti rdečega vina z 9–10% alkohola, za katerega pa je določena cena 270 K za hektoliter.

Po našem mnenju te cene niso primerne resničnim razmeram. Saj se jih itak ne drži živa duša! Vsekakor pa opozarjam nanje, da ne bi kdo vsled postavnih v nesreču prišel.

Listnica uredništva in upravnosti.

Cenjene dopisnice prosimo prav uljudno, da naj malo potripijo. Žalibog nimamo toliko prostora, da bi zamogli vsak dopis v vsej svoji obširnosti objaviti. Kar nam je mogoče, storimo itak, da ustrežemo čitateljem in sodelnikom. Ali časopis se ne more ozirati na posameznike, marveč mora vpoštevati vedno le skupnost! — **Naročniki** in dopisnike prosimo, da naj svoj naslov natancno napišejmo. Slabu pisani naslov se slabajo čitajo in dajejo potem mnogo dela. Tudi prosimo, da naj se vse naročnine, denarne pošiljalne, spremembe naslovov itd. vedno adresira na upravnost. Uredništvu naj se vedno le pošilja zadeve, ki se tičajo vsebine lista. Mi tudi nadalje nismo krivi, ako pošta ne dostavlja listov redno. Radi sprejemamo tozadne pritožbe; ali krivi nismo mi! — **Feldwebel 87. regimenta**, Res, res! Saj vendar čitatev na listi tudi nam nasploh liste. Gotovo Vam torej ni neznano, da so klekljani listi v Mariboru opsovali vaše tovariše za „šnopsarje.“ — **Radovednež**. Dotična povest o zaobljeni kraljčini in kaplanu je nam neznana. Morda je pa le kaj resničnega v njej. Srednjeveški časi intrige še vedno niso minuli. — **Mladinka**. Ni res! Vi ostaneite lahko vedno poščena mladenka, brez da bi podpisali „jugoslovansko deklaracijo.“ Take zvijčice morajo biti vendar vsakemu nevedenemu jasne. Branite se! Poštenost ni odvisna od politične propelosti tega ali onega vitezidažskega kaplana. — **Glavarstvo**. Vsa očitanka v prvaških listih gredo pravzaprav na rovez dotičnega prvaškega doktorja samega. Kajti on ima v prvi vrsti celo zadovo v roki. Seveda mu pomaga pri temu njegov (kakov Vi pravite?) „špegla oborožena“ močnica. Mi za sedaj o tej stvari še nočemo govoriti, ali časi preideo, ko bodovalo jasno govorili. Hrvat pravi: Svaka sila do vremena. — **Maribor** – teater. O vsemem temu nimamo podatkov. Vsekakor pa naj dočišnik ne pozabi, da je pravzaprav v namene Kristovskega poklican. In ako bode moral za dotičnega vitezidažca enkrat odgovor dajati, se nam bode res smilii. Kajti on, ki bi moral biti pastir, je danes zapljajna ova. — **Vojni kurat**. Prav imate, kar pravite o svojem tovarisu dr. Korošcu. Duhovniki, ki niso neobhodno potrebni za domačo duhovniško službo, pa naj bi šli na fronto. Saj je vendar sam Kristus rane obvezoval, umirajoče tolažil in obupane okreplaval. Seveda, Kristus ni bil politični pop, marveč Odrešenik. Ali vsak njegovih „namenstnikov“ bi se moral vsaj njegovih naukov držati. — **Na znanje**. Podpisani urednik „Štajerca“ dobavljam v zadnjem času toliko nepodpisanih grozilnih pisem, da se mi jih res že ne ljubi čitati. Ljudje, ki pobjajajo cesarske uradnike, izdajo in prodajajo svojo domovino, so seveda vsakega zločina zmerno. Ali hvala Bogu sem jaz prav malo strahopeten. Strah me je namreč edino pred neuomnostjo, pred naročnost nečloveško neumnostjo mojih čenjenih nasprotnikov. Druzeva strahu nimam! V bodoče budem vsako

grozilno nepodpisano pismo v koš vrgel. Kajti dela imam dovolj, da se mi res ne zljubi norosti čitati. Z Bogom! Karl-Linhart, redakteur „Štajerca.“

Loterijske številke.

Gradec, 16. januarja 1918: 84, 69, 63, 64, 74
Trst, 9. januarja 1917. 29, 33, 71, 38, 49.

Znana f. u Max Böhnel, Dunaj, IV., Margaretenstr. 27/51 nari naznana, da ima vključno povisjanje cen se nekatere vrste ur po stare ceni na razpolago, ki bodejo pač v kratkem času razprodane. Na zahtevo dobri vsak čitatelj našega lista veliki il. cenik franko proti vpošljavit K 1.

Inzeratna tarifa.

Z ozirom na splošno draginjo v tiskovni stroki smo morali svojo inzeratno tarifo zvišati. Odslej stanejo inzerati v „Štajercu“:

Cela stran	K 160—
Pol strani	K 80—
1/4 strani	K 40—
1/8 strani	K 20—
1/16 strani	K 10—
1/32 strani	K 5—
1/64 strani	K 2—

Vsled svoje razširjenosti je „Štajerc“ najboljše glasilo za inzeriranje in imajo oglasi v tem listu vedno polni uspeh.

Cenjeninaročniki in odjemalci!

Vkljub neznašni draginji papirja, tiska, delavskih plač in materijala, ki je vse cene od 300 do 1000 procentov povišala, ni „Štajerc“ med vojno svoje naročnine povišal. Zdaj pa smo prisiljeni, povišati naročnino, da zasigurimo i zanaprej obstoj lista!

„Štajerc“ stane z novim letom:

v Avstriji: za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrta leta 2 K;
na Ogrskem in v inozemstvu: za celo leto 9 K, za pol leta 4,50 K. —

Upamo, da nam bodejo cenjeni naročniki vkljub temu zvesti ostali. Vsi ostali listi so že davno morali naročnino zvišati. Mi pa smo čakali do zadnjega trenutka, ker ravno nismo na dobičok namerjeno podjetje, marveč le pošteni ljudski list!

Cenjeni prijatelji! Delujmo vsi skupaj, da bode naš list tudi zanaprej zamogel svojo zvišeno naložo izvršiti.

Vse za domovino, vse za cesarja in rodno zemljo!

Cenjene naročnike in prijatelje prosimo najuludnejše, da naj takoj naročnino za novo leto vpošljijo, kajti pri sedanjih razmerah je vsakemu časopisu nemogoče, čakati na naročnino. Mi zamoremo svojo dolžnost napram naročnikom in čitateljem le tedaj izpolniti, ako izpolnjujejo i oni svojo dolžnost napram listu. „Štajerc“ je ljudski list in nima nobenih skladov, iz katerih bi mogel tiskarja in druge stroške plačevati. Zato mora se